

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

dne 27. března oslavili lidé na celém světě MEZINÁRODNÍ DEN DIVADLA. Od roku 1961 jsou při této příležitosti organizovány různé národní i mezinárodní divadelní akce a k nejvýznamnějším z nich patří Mezinárodní poselství. Jeho autorem se z podnětu Mezinárodního divadelního institutu stává každoročně jedna z celosvětově významných divadelních osobností. První provolání napsal začátkem 60. let Jean Cocteau. V roce 1994 byl jeho autorem dramatik Václav Havel, do té doby se vystřídal například Arthur Miller, Peter Brook, Pablo Neruda, Luchino Visconti, Eugene Ionesco, Kirill Lavrov, Edward Albee, či Judi Dench.

Autorkou letošního prohlášení je Isabelle Huppertová (*1953), jedna z nejuznávanějších francouzských, ale i světových hereček. Drží rekord v počtu nominací na francouzskou filmovou cenu César. V divadle hrála mimo jiné v inscenacích Petera Zadeka (*Veta za vetu*), Roberta Wilsona (*Orlando, Kvartet*), Jacquese Lassalla (avignonská *Médeia*) či Krzysztofa Warlikowského (*Faidra/y*). Z její početné filmografie jsou obzvláště významné její spolupráce s režiséry Michaellem Hanekem (*Pianistka, Láska, Happy End* aj.) a Claudem Chabrolem (*Obřad, Konec sázek, Díky za čokoládu* aj.). Za Verhoevenův film *Elle* získala řadu ocenění včetně Zlatého glóbu a nominace na Oscara.

Z jejího prohlášení vyjímáme: „...Světový den divadla se koná každé jaro už pětapadesát let. Den, to je čtyřiařicet hodin, které začínají u divadla nó a bunraku, přejdou přes pekingskou operu a kathakali, zdrží se mezi Řeckem a Skandinávií, mezi Aischylem a Ibsenem, Sofoklem a Strindbergem, mezi Anglií a Itálií, Sarah Kaneovou a Pirandellem, a mimo jiné taky ve Francii, kde jsme my a kde leží Paříž, která ze všech měst na světě vítá nejvíc zahraničních souborů. Našich čtyřiařicet hodin obsáhne Francii i Rusko, od Racina a Moliéra k Čechovovi, potom překonáme Atlantik a skončíme v univerzitním městečku někde v Kalifornii, kde mladí možná znovuobjevují divadlo. Divadlo se totiž vždy znovu rodí z vlastního popela. Jen je třeba neúnavně odstraňovat konvence. Tak zůstává živé. Vzpírá se času a prostoru, současné hry čerpají z uplynulých staletí a klasický titul zesoučasní pokaždé, když jej znovu inscenujeme.“

Světový den divadla, to samozřejmě není den všední. Zahrnuje nezměrný časoprostor – a tady bych ráda připomněla skvělého, byť skromného francouzského dramatika Jeana Tardieua. Pokud jde o prostor, ptá se, jaká je nejdělsí cesta mezi dvěma body... Pokud jde o čas, nabádá na desetiny vteřiny měřit dobu potřebnou k vyslovení slůvka *věčnost*. A dál o časoprostoru říká: „Než usnete, zaměřte se na dva libovolné body ve vesmíru a spočítejte si, jak dlouho by vám ve snu trvala cesta z jednoho do druhého.“ Ten pojem „ve snu“ si pamatují. Jako by se Tardieu setkal s Bobem Wilsonem. Také bychom ten náš světový den divadla mohli shrnout vzpomínkou na Samuela Becketta, jehož Winnie říká se svou příznačnou vervou: „Přece to nakonec bude další šťastný den!“ Když jsem přemýšlela o tomto poselství, o něž mě laskavě požádali, vzpomněla jsem si na všechny sny o všech těchto scénách. Sem na půdu UNESCO tak nepřicházím sama, doprovázejí mě všechny postavy, které jsem na jevišti ztvárnila, role, které zdánlivě odejdou, když je po všem, ale žijí ve vás pod povrchem a jsou vždy připraveny pomoci nebo škodit těm, které přijdou po nich: Faidra, Araminta, Orlando, Heda Gablerová, Médeia, markýza de Merteuil, Blanche Duboisová... Se mnou jsou tu i postavy, kterým jsem nadšeně tleskala jako divačka. A jako taková jsem součástí celého světa. Jsem Řekyně, Afričanka, Syřanka, Benáťčanka, Ruska, Brazilka, Peršanka, Římanka, Japonka, Marsaillanka, Newyorčanka, Filipínka, Argentínka, Norka, Korejka, Němka, Rakušanka, Angličanka, jsem skutečně z celého světa. V tom tkví podstata globalizace.

Když tu mluvím, nejsem sama za sebe, nejsem herečka, jsem jen jednou z množství osob, díky nimž divadlo existuje dál. Je to tak trochu naše povinnost. A naše nezbytnost. Jak to říct: ne kvůli nám existuje divadlo, to spíš díky němu existujeme my. Divadlo je silné, odolává, přežije všechno, války, cenzuru, nedostatek peněz. Stačí říct jen „scénou je holé jeviště, čas je nedefinovaný“ a poslat na scénu herce. Nebo herečku. Co udělá? Co řekne? Budou mluvit? Publikum čeká, dozví se to, publikum, bez něhož není divadla, na to nezapomínejme...

...jelikož jsem v Paříži a zanedlouho nás čekají prezidentské volby, všem, kteří by nám podle všeho chtěli vládnout, radím, aby si všimli nepředstavitelných výhod, které nám skýtá divadlo. Jenom ne hon na čarodějnice!

...pro mě je divadlo ten druhý, je to dialog, nepřítomnost zloby. Přátelství mezi národy, nevím sama přesně, co to znamená, ale věřím v komunitu, v přátelství diváků a herců, ve spojení všech těch, které spojuje divadlo, těch, kteří pro něj píšou, překládají, těch, kteří ho osvětlují, oblékají, vypravují, těch, kteří ho hrají, kteří ho dělají, a těch, kteří do něj chodí. Divadlo nás chrání, zastřešuje... Pevně věřím, že nás má rádo... tak, jako my máme rádi jej... Vzpomínám si na jednoho staříčkého, staromódního inspicienta, který každý večer, než se zvedla opona, v zákulisí pevným hlasem říkal: „Místo divadlu!“ To budou poslední slova. Děkuji.“

Za všechny divadelní kolegy z celého světa se těšíme na setkání s vámi na našich scénách při každodenních svátcích divadla!

Stanislav Moša, ředitel MdB

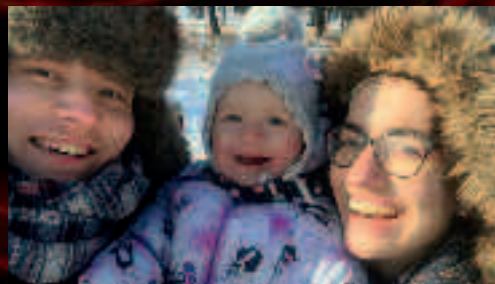
DOKOŘÁN

KVĚTEN
2017
CENA 25,- Kč

Bob DeLaurentis, FARGO: *Poznáš, až k tobě přijdou andělé, protože budou mít tváře tvých dětí.*

Anděl u Andrey a Ondřeje Zelových 12. 4. 2017 Karolínka,

u Lukáše a Svetlany Janotových 26. 11. 2016 Liliana,

u Euelíny Studénkové 6. 11. 2016 Kryštof, 7. 5. 2009 Toník,

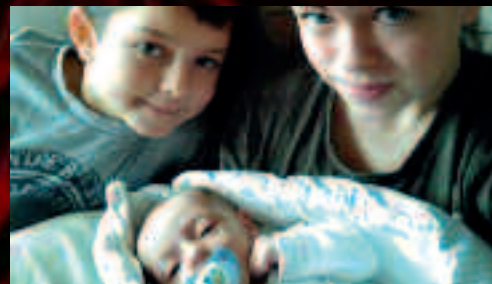
u Kláry Latzkové 26. 6. 2013 Tobiáš, 16. 10. 2016 Anežka,

u Marty a Michala Matějových 20. 5. 2015 Štěpán, 17. 2. 2017 Mariana,

u Peni Kratochvilové 5. 8. 2016 Antonie, 5. 8. 2016 Viktorie, 1. 10. 2009 Amálie,

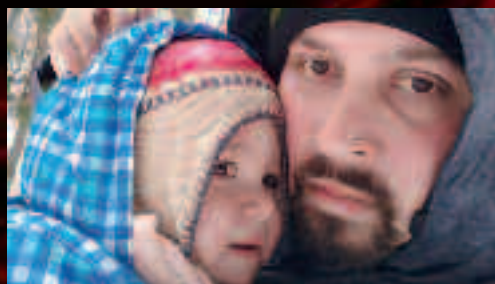
u Jiřího Macha a Radky Coufalové 11. 1. 2010 Jiří, 29. 11. 2016 Marek, 13. 1. 2004 Matyáš,

u Gazdíků 25. 4. 2014 Petr, 25. 4. 2014 Ondřej, 16. 3. 2017 Johanna,

u Terezy Martinkové 3. 1. 2016 Hugo,

u Jana Šotkovského 16. 9. 2015 Hubert,

u Ivany Odehnalové 23. 7. 2013 Natálka,

u Terezy Kachlířové 29. 9. 2007 Hannah,

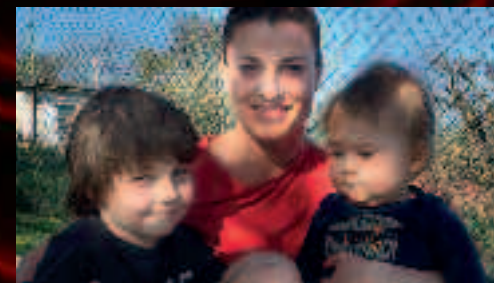
u Márie Lalkové a Michala Isteníka 26. 4. 2014 Matěj,

u Pavly a Dušana Vítázkových 22. 6. 2016 Rozalíe Agnes, 13. 12. 2013 Barbora Anastázie,

u Kateřiny a Jakuba Ulčeničů 28. 11. 2015 Anastázie, 21. 2. 2013 Rozárie,

u Venduly Hudcové 17. 4. 2011 Jeník, 24. 3. 2016 Albert.

Anglický básník **William Browne** (1590–1645) psal sice převážně dlouhé básně, ale tato kratičká se mu velmi povedla a já jsem ji překládal s velkou potěchou...

Miroslav Macek

There is no season such
delight can bring,
As Summer, Autumn,
Winter and the Spring.

Slast nejlépe se v pravé době vnímá:
když jaro je či léto, podzim, zima.

„K dílu má se jít po kolenou.“

Milan Uhde
(nar. 28. července 1936, Brno),
český spisovatel, dramatik,
scenárista a politik

B | R | N | O |

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

MINISTERSTVO
KULTURY

PARTNEŘI DIVADLA

CARent

Mercedes-Benz

HOŠEK MOTOR

Mezi nebem a zemí. Dokonalá okna

Dopravní podnik města Brna a.s.

AUTOCONT

LUCIE BERGEROVÁ

v rozhovoru
s MUDr. Jiřím Vítovcem

Kdo z vašich předků vám dal geny do hereckého a pěveckého vlnku?

Čím jsem starší, tím více začínám cítit potřebu znát historii své rodiny, kořeny. Z toho mála, co vím, jsem jediná, kdo se vydal uměleckým směrem. Rodiče mé maminky jsou Slováci, děda vášnivý zpěvák, odtud mám možná temperament a cit pro hudbu.

Vyrůstala jste v Havířově, studovala v Ostravě, první hostování jste měla v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě a poté jste byla herečka v Českém Těšíně. Kdy jste poprvé zaznamenala, že v Brně je skvělá Hudební scéna?

Odmalička jsem toužila být baletkou. Od tří let jsem chodila do různých tanečních kroužků, v deváté třídě jsem nastoupila na soukromou konzervatoř na obor tanec, což úplně nevyšlo, protože škola byla zrušena. A až pak jsem zkusila přijímací zkoušky na herectví a zpěv na Janáčkovu konzervatoř v Ostravě. Vystudovala jsem tedy klasický zpěv, což ale úplně nenaplnovalo moje taneční a herecké ambice. Muzikál je pro mě jednoznačně obor, ve kterém se cítím. O Brně jsem občas zaslechla už na ZŠ, ale víc samozřejmě až když se začaly rozšiřovat umělecké obzory na konzervatoři. Mojí profesorkou hlavního oboru byla Hana Hradilová-Zlámalová, absolventka brněnské JAMU. Spolu jsme vedly

debaty na téma muzikál, Městské divadlo Brno a podobně. Vždy to pro mě bylo divadlo plné výrazných a výjimečných umělců. Divadlo, kde se tvoří jedny z nejlepších muzikálových inscenací v republice. Stojím si za tím názorem i dnes.

Byla před rozhodnutím jet na konkurz do Městského divadla Brno už myšlenka, že byste chtěla v Brně získat místo herečky a zpěvačky?

Už ten samotný fakt, že jsem na konkurz šla, byl velmi bizarní. Nejsem castingový typ. Vyroveně mi to nedělá dobře na duši. Nicméně mě moje bývalá začka Natálka Tichánková, dnes úspěšná absolventka muzikálového herectví JAMU a blízká přítelkyně, donutila jít na ten konkurz s ní. Takže to byl spíš hec než nějaký plán. Kdybych věděla, co všechno pak nastane, nevím, jestli bych na to měla. Byl to zásadní okamžik, který ovlivnil nejen můj život, ale hlavně život mých dvou dcer a partnera. Rodinnou radou jsme se usnesli, že do toho prostě půjdeme. Za výrazné podpory zbytku rodiny, babiček, tetiček a přátel to všechno zvládneme. Dnes vím, že to bylo rozhodnutí správné a jsme v Brně spokojeni.

Která byla vaše první takzvaná „srdeční melodie“? Myslím v raném dětství.

Píseň *Zratila Lucinka bačkorku* je můj absolutně nejvíce největší symbol dětství. Když jsem ji po hrozně dlouhé době slyšela na konzervatoři zpívat jednu mou spolužačku, herečku, na předehrávkách, propadla jsem v nezastavitelný pláč. Velmi často zažívám, že mě píseň, melodie nebo jen konkrétní interval, harmonie, rozpláče. Jsem potom jako plačka na vypínač. Nebo spíš zapínač. Zatím jsem nepřišla na to, jak se tomu bránit. Občas mi to velmi komplikuje práci. S knedlíkem v krku a potokem slz se velmi těžko zpívá. Mohu tedy zcela zodpovědně říci, že hudbu vnímám srdcem a právě to srdce do svých písní také dávám.

Která písnička od Beatles je pro vás ta nejvíce citová, dovedla byste říci proč? Textem nebo melodií?

V představení *Bits* zpívám píseň *Eleanor Rigby*. Bylo mi asi třináct, když jsem se beznadějně, ale o to víc tvrdohlavě, snažila foneticky naučit právě tuhle píseň. Působila na mě nějakou zvláštní, magickou silou. Je plná prázdnoty, samoty. Nevím, proč zrovna tahle. Naučit se mi ji podařilo až o víc jak dvacet let později. Beatles je ale fenomén. Je to bezesporu jedna z největších kapel

v novodobých hudebních dějinách. Kdo by neznal hity *Help*, *Twist and Shout*, *Let It Be* nebo „Izbinu“ (pro neznalé *A Hard Day's Night*). Jsem ráda, že právě díky představení *Bills* můžu trávit večery zrovna v jejich společnosti.

Jak vás změnila Cena Thálie? Je to přece jen vysoké ocenění, zvláště pro tak mladou a do té doby méně známou herečku. A myslíte, že to mělo i vliv na přijetí do MdB?

Nemyslím si, že by Cena Thálie nějak změnila MĚ, ale určitě změnila MŮJ ŽIVOT. Nejsm si jistá, jestli by mi pan Moša nabídl hlavní roli a následně angažmá nemít v životopisu zrovna tuhle informaci. Dal mi šanci a já dnes a denně dělám maximum pro to, abych mu dokázala, že to bylo rozhodnutí správné.

Jaký první muzikál vás chytl za osrdí?

Jako dítě si vybavuju filmové muzikály jako *Starci na chmelu*, *My Fair Lady*, *Flashdance*, *Cindy* nebo *Jesus Christ Superstar*. Ale svůj první velký muzikál jsem viděla na výletě se základní školou do Prahy, a sice *Draculu*. A to byla na dlouhou dobu velká láska. Když jsem

ten muzikál viděla před nedávnem, trochu jsem se podivila nad svým tehdejším vkusem, ale nic to nezměnilo na tom, že znám celý pěvecký part nazpaměť a nezřídka si jej prozpěvuji.

Máte dvě dcery ve školním věku. Budou-li se chtít dát na dráhu herečky či zpěvačky, co jim řeknete, respektive poradíte, anebo budete dcery od tohoto rozhodnutí odrazovat?

Já doufám, že se vydají jinou cestou. Právě proto, že vím, jak nejisté a náročné povolání to je. Ovšem najdou-li v divadle své štěstí, naplnění stejně jako já, podpořím je, jak jen to bude možné. Obě moje princezny jsou hudebně i pohybově velmi nadané. A to neříkám jen proto, že jsem jejich máma. Mám několikaleté zkušenosti právě s učením dětí. A na to, abyste v dítěti objevili talent, vám stačí pár minut. Zrovna dnes jsem viděla reklamu, kterou obě natočily. Dojalo mě to. Jsem neskutečně pyšná. Mám úžasné a díky bohu zdravé děti. Budu strážit jejich kroky, ať už se vydají kamkoliv, stejně jako to dělali moji rodiče se mnou.

V Brně jste již třetím rokem, máte za sebou několik úspěšných rolí. Která postava se vám nejlépe hrála a kterou máte nejraději a proč?

Donutil jste mě se zamyslet a počítat. A tohle mě tedy hodně překvapilo – svou první premiéru v MdB jsem měla 29. 3. 2015, byl to *Johnny Blue*. 29. 4. 2017 bude mít premiéru swingový muzikál *Viki kráčí za štěstím*, což bude moje 13. inscenace v MdB. To mi přijde jako poměrně slušný výkon za dva roky. Upřímně říkám, že není role, kterou bych hrála nerada. Jednoznačně největší láskou je ale Molly v představení *DUCH*. Moc mě mrzí, že jsem neprošla zkušebním procesem a potkala se s tímto dílem až díky zaskoku. Tento romantický příběh podpořený fantastickou hudbou si mě zcela podmanil.

Učila jste zpěv na ZUŠ Bohuslava Martinů v Havířově, myslíte, že by vás lákalo učení i v Brně na konzervatoři či dokonce na JAMU?

Práce s dětmi mě moc baví, byť je to tak náročné. Momentálně jsem ale časově víc než vytížená, a tak se volání srdce právě po práci s nimi neozývá nějak hlasitě. Tuším ale, že ten čas přijde.

Měla jste možnost jít na stáže či krátkodobý pobyt do zahraničí, třeba v rámci studia na Janáčkově konzervatoři v Ostravě?

Jediný kontakt s cizinou v době studia byl paradoxně výměnný pobyt ze ZUŠ. Naše cesta ved-

V muzikálu *Chaplin*, režie: Stanislav Moša

la do spřáteleného města Harlow v Anglii, kde jsme společně koncertovali, probíhaly tu různé workshopy a výlety. Byl to obrovský zážitek. Na konzervatoři jsem nic takového už nezažila. Jsem přesvědčená o tom, že je to pro studenty víc než přínosné. Krom zdokonalení cizího jazyka mají možnost získávat nové zkušenosti, objevovat nové metody.

Kdybyste měla možnost zahrát si jeden muzikál třeba na Broadwayi, jaký byste si vybrala?

Pro mě by bylo něco jako zázrak, kdybych vůbec mohla nějaké představení na Broadwayi zhlédnout. Já nemám žádné vysněné role. Mám spoustu oblíbených titulů jak činoherních, tak muzikálových, ale spoustu jich vůbec neznám. Neskutečně se těším na všechno příští. Jsem otevřená výzvám a přijímám je s pokorou a nadšením.

Čím vás angažmá v MdB obohatilo ve srovnání s minulým působením v Těšínském divadle?

Těšínské divadlo je a vždycky bude srdcová záležitost. Spousta vzpomínek, báječní kolegové, krásné role a zásadní setkání. Ať už s uměleckým šéfem Milošem Čížkem, který mi ty příležitosti dával a naučil mě hrát, číst scénář, vnímat prostor a herecké partnery, tak štěstí na další úžasné režiséry. Začala jsem ale cítit, že jsem došla do jakéhosi vrcholu. V Brně jsou na mě kladeny vyšší nároky. Další cíle, které mě baví zdolávat.

Teď trochu osobní otázka: Musela byste odjet na rok na pustý ostrov (bez internetu), jakou knihu, CD a DVD byste si s sebou vzala a proč?

Knihu určitě nějakou o tom „jak přežít“, zejména pak jak přežít sama se sebou, protože tohle si vůbec nedokážu představit. (smích) CD určitě *Má vlast*, je to hudba, která ve mně vyvolává silné emoce, pevné pouto s domovem. A DVD *Forrest Gump* a *Pelíšky*, jednoznačně proto, že se nikdy neomrzí.

foto: jef Kratochvíl

Čtvrtfinálová a semifinálová utkání HC Komety Brno v DRFG Areně zahájili státní hymnou sólisté Městského divadla Brno Andrea Zelová a Stanislav Slovák.

Při vítězných finálových utkáních zazpívali státní hymnu malí herci našeho divadla Adam a Josef Gazdíkovi a Alena a Elena Juráčkovy.

JUBILEUM

JIŘÍ ZÁVIŠ

PŘÁNÍ K NAROZENINÁM JIRKOVI ZÁVIŠOVI, KTERÝ TADY STÁLE JEŠTĚ ZAČLÁNÍ

Motto: „Dramaturg vykonává duševní práci, která není fyzicky vidět. Jejím výsledkem je umělecké dílo, jehož hodnota se nedá materiálně a často ani duchovně změřit. Toto umělecké dílo má nejprchavější život ze všech umění – trvá dvě hodiny večerního představení a po stáhnutí z repertoáru mizí úplně. A dramaturgova stopa na tomto nejprchavějším z umění je ještě k tomu neviditelná...“ (Daniel Majling)

„K nejvýznamnějším jubilatům tohoto roku patří vynikající dramaturg Jiří Závíš, jež z pozice šéfdramaturga Městského divadla Brno ovlivňuje již přes dvacet let profil této významné scény. Po úspěšném působení v Karlových Varech a Pardubicích právě v prostředí MdB jeho rozhled, dramaturgický cit a všestranná znalost divadelních tajemství a záłudností jubilatovi umožnily...“

Umožnily, umožnily, co mu hergot umožnily? Maminka vždycky říkala: Honzíku, nepiš dlou-

há souvětí, nebudeš vědět, jak je skončit. Co mu krucinál umožnily? Asi dosáhnout zralého mistrovství, to neurazí nikdy.

V tu chvíli na dveře klep klep. „Dále,“ povídám. A ve dveřích Závíš.

„Honzíku, prosím tě, já mám letos těch šedesát, tak Jef povídal, že by se mnou chtěl nějaký rozhovor, nezmiňoval se ti?“

„Ne,“ povídám a schovávám rozepsaný chvalozpěv rychle na lištu.

„Prosím tě, nechceš to napsat ty? Udělat si ze mě srandu, napsat, že jsem starý otravný dědek a že už se těšíte, až tady nebudu začlánět a vypadnu do důchodu, a to já taky vypadnu, ostatně dramaturgy po padesátce bych střílel, to je ostuda dělat to celý život. Napsal bys něco takového? Kopni si do mě, jak chceš, hlavně ať to není nic vážného.“

Tak pravil Závíš. A zmizel.

Otevřel jsem chvalozpěv, aplikoval jsem na něj Delete a zamyslel jsem se.

Což o to, moct beztréstně napsat o nadřizeném, že je to otravný dědek, který tu začlání, to není špatná nabídka. (Ne, že by Jiří tu svou nadřizenost nějak prožíval – porady svolává stěží dva-

krát do roka, když za ním jdu s cestákem pro podpis, tak se pokaždé diví, že mi ještě šéfuje, a vůbec vyznává stanovisko, že jsme dospěli a sami nejlíp víme, co máme dělat.) Na druhou stranu, když to o sobě řekne takhle sám, kouzlo zakázaného ovoce je v háji.

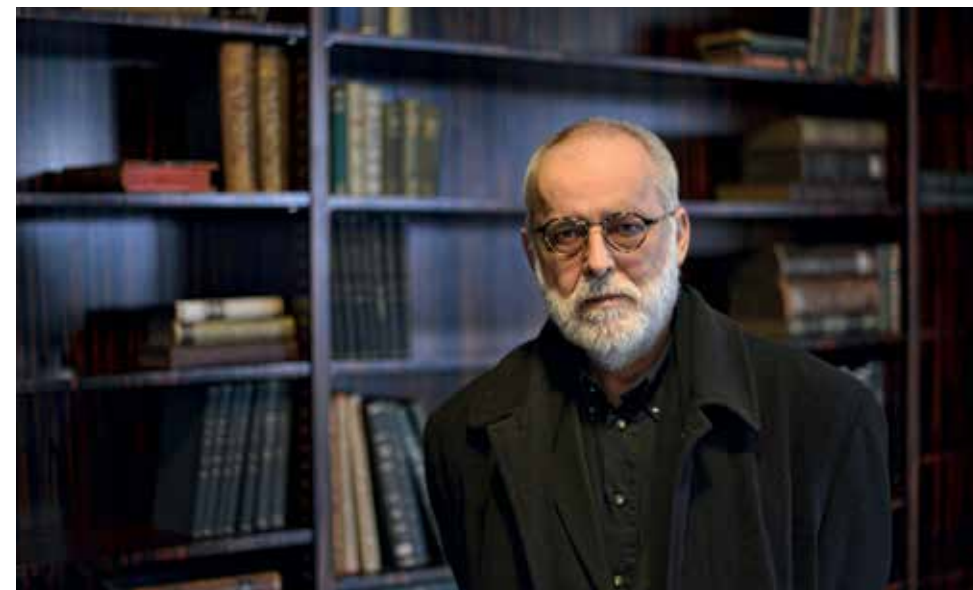
Takže já vám řeknu, čím jiným mě Jiří štve. Tou nesnesitelnou piplavostí. Učit nikam nešel, protože by se při své důkladnosti musel tak připravovat, že by to nezvládal dělat paralelně s divadlem. (My méně důkladní zvládáme oboje.) Jednou jsem za ním přišel, když se chystal Shakespearův *Večer tříkrálový* – před sebou měl na stole překlad Jirky Joska, který se měl zkoušet, nad ním pomocí složitě soustavy těžitek rozevřeně knihy se všemi ostatními českými překlady a porovnával verš po verši. (Optal jsem se, zda ta kniha napravo je originál. Odvětil, že ne, že originál je nalevo, napravo má Feldekův slovenský překlad, kdyby nějaký význam unikl všem dosavadním českým překladatelům a Slováci jej náhodou zachytili.) Sepsal do programů MdB řadu více než stostránkových studií, několik skutečně objevných, na kterých by se jiní už dávno habilitovali nebo z nich dělali tlusté odborné knihy – ale Jiří ne. Jednou jsem se ho snažil přesvědčit, aby ze svých článků o Feydeauovi, o kterém toho ví víc než kdokoli jiný v téhle zemi, udělal aspoň odbornou studii do *Divadelní revue*. Ale Jiří se tvářil jako Plach-

tův profesor Rabiška z *Cesty do hlubin študákovy duše*. A že by na tom bylo hrozně moc práce a muselo by se to doplnit a upravit a zkompletovat a prověřit a vůbec.

A to už vůbec nemluví o tom, že v řadě případů se ani čtenář programů nedozví, kdo ty dlouhé, poučné a suše vtipné texty sepisuje, neboť mystifikátor Závíš se skrývá pod jmény jako Přemysl Krnovský, Giorgio Zafellas, František Piňolka, Vilém Ozvěňář, Jiří Neumětel, Baltazar Palič-Dvorský, Kocour Kňour, Eoghen Victor, Jegor Želtuchin-Charkovskij, Bedřich Suchopár, Rasko Vidle, případně někdy v jediném programu i pod dvojicí pseudonymů, jako je Georgine Tante a Jiří Karel Strýc, J. J. Pečenec a J. J. Cánek či Tomáš Zmatek a Tomáška Neřádná. (Bystrý a pravidelný divák MdB může hádat, ke kterému titulu jaký pseudonym patří.) Jedna kolegyně mi kdysi psala zoufalý mail, že se už dlouho pídí mezi slovenskými teatrology, ale stále nemůže přijít na to, kdo je ten skvělý Juraj Fazulka, který nám napsal onu fenomenální studii o moderním britském dramatu do programu k *Novomanželskému apartmá*. No jak sám říká, starý otravný dědek. Ale ještě chvíli tady začlánět může.

A sláva mu, on je pašák, piškumpré a kručajda a žumpajda a hujaja, zdar, zdar, zdar!

*Text: Jan Šotkovský,
foto: Tino Kratochvíl*

Mercedes-Benz E All-Terrain 220 d 4MATIC, kombinovaná spotřeba 5,2-5,3 l/100 km, kombinované emise CO₂ 137-139 g/km. Hodnoty emisí CO₂ byly naměřeny a jsou uváděny v souladu se směrnicí 1999/94/ES. Údaje se nevztahují na konkrétní vozidlo a nejsou součástí nabídky, slouží pouze pro porovnání s jednotlivými typy vozidel. Foto je pouze ilustrativní.

Nová třída E All-Terrain Cestou necestou

Servis na 6 let nebo 125 000 km zdarma.
www.mercedes-benz.cz

Mercedes-Benz
The best or nothing.

HOŠEK MOTOR

Hošek Motor a.s.
Brno-Vinohrady, Brno-jih
Tel.: +420 544 424 110, www.hosekmotor.cz

V OSLNĚNÍ

Juraj NVOTA

S Janem Šotkovským a Jaroslavem Moravčíkem při práci na muzikálu *Viki kráčí za štěstím*

Před pěti lety nastudoval Juraj Nvota v Městském divadle Brno svůj vůbec první velký muzikál *Divá Bára*. Nyní opět v jeho režii přichází další: *Viki kráčí za štěstím*. Společný mají nejen autorský tandem – Milan Uhde a Miloš Štědroň, ale i to, že hlavní postavou je žena.

Podle anotace má Viki prý všechny důvody být šťastná, má spokojené manželství, milujícího muže a krásnou dceru. Tak proč šťastná není?

To já nevím. Není v povaze divadla dávat odpovědi, ale klást otázky. Kdyby to tak nebylo, nebyl by to příběh, kterým by stálo za to se zabýrat. Všechno by bylo předvídatelné. Naše konání a emoce se ale přece ne vždy dají vysvětlit. Viki má tak hodného muže, že „z něj vyletí z kůže“. Zdá se, že spokojenost není štěstí...

Takže ani spokojené manželství není totéž co šťastné?

Manželství nežije ze štěstí a pokud mu nepřijde na pomoc důvěra a zodpovědnost, často bývá jeho jho tak těžké, že ho musí nést dva a někdy i tři, jak už dávno řekl Goethe.

Jak se liší Bára od Viki?

Každá žije v jiné době. Nechci tím ale naznačit, že zatímco v době Báry byl rozvod ojedinělý, dnes je to zcela normální věc. Je, ale normální to není.

Naopak, mají obě hlavní hrdinky něco společného?

Obě dělají věci, které přivádějí společnost do údivu. O obou si společnost myslí, že se zbláznily. Příběh tak podsouvá otázku, kdo je tady blázen a kdo normální.

A jak se vám pracuje s „ženskou hrdinkou“? Rozumíte jí jako muž? Navíc, napsal jí muž – nemáte strach, že se netrefíte do mínění ženské publiky?

Bez respektování toho, že muži a ženy jsou jiní, se nedá vyhnout vzájemnému zraňování.

Viki vzplane láskou k muži, který je jí souzen – to se pozná jak?

Pohledem to nejde. Ani pod mikroskopem. Vztah se tvoří kontaktem. Pokud spolu i po odeznění zamilovanosti společně dokážeme zajímavě

S Jiřím Resslererem a Světlanou Hruškociovou na zkušební

trávit čas a mlčet bez pocitu trapnosti, je napůl vyhráno. Modlíme se: „... a odpusť nám naše viny jako i my odpouštíme našim viníkům...“ Chápu to tak, že kolik toho odpustím já, tolik bude odpuštěno mně.

patří k lásce a je velmi důležitý. Každý nedostatek se nakonec projeví i na krevním obraze.

Je to jen náhoda, že se do Městského divadla Brno vracíte opět ve spolupráci se stejnými autory jako při *Divé Báře*?

Není v povaze divadla dávat odpovědi, ale klást otázky.

Podle postav, které ve hře vystupují, bude svoji roli v příběhu hrát nejenom láska, ale i sex. V jakém směru?

Všichni máme svoje zkušenosti. Podle toho nejen dáváme, ale i přijímáme. Věřím však, že příběh dokáže člověka přeměnit. Příběh *Viki* je zasazený do 60. let a na sebe v něm narazí volná láska s láskou. Pan Uhde ale nechce nikoho soudit a už vůbec ne po někom házet kamenem. Sex

I můj druhý „výstřel“ v MdB má na svědomí přátelství a také velkorysá pohostinnost pana ředitele Moši. S Milanem Uhdem jsem se seznámil v roce 2007 při režii jeho hry *Zázrak v černém domě* v Divadle Na zábradlí. Nejprve jsme si byli velmi blízcí pracovní a postupně jsme se stali i skutečnými přáteli. Měl jsem tu čest zúčastnit se i realizace jeho televizního filmu *Na rozhodnou* a po *Divé Báře* jsem vloni v Diva-

dle Husa na provázku přispěl k oslavám jeho 80. narozenin v rámci cyklu *Kde Shakespeare můj? Už jde...* inscenováním scénického čtení s názvem *Opice v menažerii* podle scénáře vycházejícího z jeho knihy *Rozpomínky. Co na sebe vím.*

Výhodou nebo pro režiséra možná nevýhodou je to, že žijící autoři mu mohou do práce mluvit. Děje se tak? Kdo má poslední slovo?

Celý život se snažím sloužit textu. Živý autor je dar. Nepatřím k režisérům, kteří hlásají, že „mrtvý autor je dobrý autor“. Milan Uhde vždy hovoří otevřeně. Volnost mi nechá, ale střílku kompasu sleduje.

Když jsme spolu mluvili před premiérou *Divé Bány*, mluvil jste o svém vztahu k Brnu (studoval tu váš otec, strýc i teta, a dědeček zemřel za války na Špilberku) a také o tom, že jste se ještě nestihl nikam podívat. Napravil jste to tentokrát? Jak se vám Brno líbí?

Brno je zelené město, což je nejvíc patrné právě teď na jaře. Líbí se mi, že se Brno Brňákům líbí a mají ho rádi. A nejen oni. Je to dobré město.

Divá Bára byla první velký muzikál, přibýly nějaké další od té doby? Nebo až teď zase Viki?

V mezichase jsem ve Slovenském národním divadle režíroval Shakespearovu komedii *Mnoho povyku pro nic* se živou kapelou, na kontě mi přibýlo několik představení s písničkami v Radošinském naivním divadle, ale muzikál žádný.

Váš syn se potatil a režíruje. Radíte mu?

Vyměňujeme si zkušenosti a veselé příhody. Na rozdíl ode mě umí Jakub také psát. Napsal pro mě scénář podle Lasicových *Dopisů Emilovi*, přebásnil ze staré do současné slovenštiny kla-

S choreografem Jaroslavem Moravčíkem

sickou veselohru Jána Palárika *Zmierenie alebo Dobrodružstvo pri obžinkoch* a pro jeviště upravil novelu *Letný sneh* Pavla Vilikovského. Kromě toho taky asi skvěle režíruje, vždyť jeho práci v Brně znáte třeba z Buranteatru.

Nepřipravujete nějaký společný rodinný projekt?

Něco se snad rýsuje. Víc ale neprozradím, protože potom by to nebylo.

Text: (jih),
foto: jef Kratochvil

IGNIS brunensis

světová soutěž OHŇOSTROJŮ v Brně

B | R | N | O |

Jihomoravský kraj

Česko
země příběhů

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

HRAD ŠPILBERK

26. 5.

24. 6.

BRNĚNSKÁ PŘEHRADA

3. 6.

7. 6.

10. 6.

14. 6.

17. 6.

začátky ve 22.30 • hudba k ohňostrojmům Rádio Krokodýl 103 FM

26. 5.–25. 6. 2017
www.ignisbrunensis.cz

SNID & CO®
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

Zdenek Merta: *Via Lucis*. Sólisté: Tomáš Ondriaš, Sonia Warzyńska

Daniel Kyzlink, John de Jong: *Sanctus*. Sólisté: Sara Louise, Gaz Twist

Dirigent: Dan Kalousek. Sólisté MdB: Kateřina Klečková, Viktória Matušovová, Lukáš Janota

VELIKONOČNÍ KONCERT

14. a 15. DUBNA 2017

HRAJEME

Karel Cón, Miloš Štědroň, Milan Uhde: VIKI KRÁČÍ ZA ŠTĚSTÍM

Viki Bouzková by mohla být šťastná – má spokojené manželství, milujícího muže a krásnou dceru. Ale Viki šťastná není... Zatímco její manžel Láďa chce jen klid a pohodlí, Viki touží pro vzruchu, vznětech a silných emocích. Zkrátka po „muži s jiskrou“. A tím se pro ni stane Marek Bašta, populární zpěvák a saxofonista, který se do Viki zamiluje na první pohled, šplhá za ní v noci po okapu a zve ji na dekadentní večírky se svou skupinou Sex-tety. Viki cítí, že Marek je muž, který je jí souzen a který dává jejímu životu konečně onu vytouženou jiskru – přestože jí ho rozmlouvají přátelé, dcera i Markova bývalá milénka... Žijící klasici brněnského hudebního divadla Milan Uhde a Miloš Štědroň přicházejí po trojici adaptací klasických literárních děl napsaných pro naše divadlo (*Nana*, *Červený a černý*, *Divá Bára*) tentokrát se zcela jinou látkou – hravou, nápaditou komedií ze současnosti v kabátě swingového muzikálu.

Režie: Juraj Nvota

Hrají: Lucie Bergerová, Petr Štěpán, Viktória Matušovová, Aleš Slanina, Jiří Ressler, Jakub Przebinda, Hana Kovářiková, Ivana Odehnalová, Barbora Remišová a další.

Peter Stone, Maury Yeston: TITANIC

V roce 1997 měl na Broadwayi premiéru muzikál inspirovaný osudem nejslavnější námořní katastrofy všech dob. Autoři vypovídají o tom, co dvacáté století lidstvu přineslo v oblasti technického pokroku, který je zde konfrontován s velkými třídními rozdíly společnosti i se soukromými životy každého konkrétního jednotlivce. Příběh divadelní verze známé události tvoří vedle zaštiťujícího tématu údajně nepotopitelné lodě osudy skutečných lidí – posádky, cestujících, reálných i smyšlených postav. Setkáváme se tedy s kapitánem E. J. Smithem, lodním konstruktérem Thomasem Andrewsem, hlídkujícím Frederickem Fleetem či telegrafistou Haroldem Bridem, jejichž reálné životy jsou zde provázány s vyprávěním o běžných pasažérech, mezi nimiž jsou zástupci všech tříd – tři mladé Irky toužící v Americe najít své štěstí, obchodníci, kteří se chtějí dostat mezi společenskou smetánku, a konečně i oni výstřední milionáři, kteří si nemo-

hou takovou událost, jako je vyplutí největší lodí na světě, nechat ujít. Mozaika těchto drobných lidských osudů tvoří celkový obraz silného příběhu, který si vždy při vzpomnutí na zkázu Titanicu připomínáme.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Jiří Horký nebo Zdeněk Junák, Stanislav Slovák nebo Petr Štěpán, Petr Gazdík nebo Karel Škarka, Zdena Herfortová nebo Erika Kubálková, Markéta Pešková nebo Barbora Remišová nebo Eliška Skálová, Jan Brožek nebo Marek Kolář a další.

John Steinbeck: O MYŠÍCH A LIDECH

Proslulý americký spisovatel napsal v roce 1937 příběh o dvou tuláčích, kteří se nechávají na farmách najímat na sezónní práce, na základě vlastních zkušeností. A dal mu hned dvojí podobu: prozaickou a dramatickou. Slaboduchý hromotluk Lennie Small a jeho ochránce George Milton přicházejí pracovat na ranč do Salinaského údolí v Kalifornii. Mají sen, že si za vydělané peníze pořídí vlastní domek s hospodářstvím. Georgeova snaha uchránit Lennieho před zlem okolního světa se však ukáže jako marná. Lennie, který si kvůli mentálnímu postižení není vědom své obrovské síly, rád hladí hebké věci. Tato záliba, jejíž důsledky vyhnaly oba přátele z předchozího působiště, ústí i zde v tragédii, kterou předznamenává silákovy smrtící laskání myši a štěněte. Lennie nechťe zlomí vaz mladé ženě, jež se mu plná obdivu k jeho síle pokouší přiblížit...

Titul Steinbeckovy novely a divadelní hry vedle svého základního významu odkazuje k básni Roberta Burnse *Myška*: „Nejlepší plány myši a lidí / nejdou pýr jen a plevy sklídí.“ Působivý a silný příběh je osobitým komentářem bezmocnosti lidských iluzí a nejistoty osudu. Sociálně laděný obraz světa s linií individuálního příběhu spojuje postava Lennieho Smalla, jednoho z těch lidí, které „Bůh nedodělal“. Protiklad tělesné síly a duševní slabosti zde zcela naplňuje steinbeckovský kult primitivů chudých duchem, jejichž nezpůsoblost pro život je na tomto světě vyvažována jejich blízkostí k Bohu a přírodě i prazákladními atributy laskavého lidství.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Ondřej Studénka, Jakub Uličník, Karel Mišurec, Ladislav Kolář, Jan Brožek, Kateřina Marie Fialová, Viktor Skála, Martin Havelka, Alan Novotný a Igor Ondříček.

PROGRAM KVĚTEN

PROGRAM ČERVEN

ČINOHERNÍ SCÉNA			HUDEBNÍ SCÉNA			ČINOHERNÍ SCÉNA			HUDEBNÍ SCÉNA		
1. 5. po 19.00	Splašené nůžky		1. 5. po 19.00	Viki kráčí za štěstím	A1/AB1	1. 6. čt 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	A4	1. 6. čt 18.00	Bitls	
2. 5. út 19.00	O myších a lidech	E2	2. 5. út 19.00	Viki kráčí za štěstím	A2/AB2	2. 6. pá 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	C5	2. 6. pá 19.00	Bitls	
3. 5. st 18.00	O myších a lidech	SP	3. 5. st 19.00	Viki kráčí za štěstím	A3/AB3	4. 6. ne 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	E7	3. 6. so 19.00	Bitls	
4. 5. čt 19.00	O myších a lidech	A4	4. 5. čt 19.00	Viki kráčí za štěstím	C4	5. 6. po 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	A1	4. 6. ne 19.00	Bitls	
5. 5. pá 19.00	My Fair Lady (ze Zelnáku)		5. 5. pá 19.00	Viki kráčí za štěstím	C5/E5	6. 6. út 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	E2	5. 6. po 19.00	Bitls	
6. 5. so 18.00	My Fair Lady (ze Zelnáku)		6. 5. so 19.00	Viki kráčí za štěstím	A6/AB6	7. 6. st 19.00	Frank V.	AB3	6. 6. út 18.00	Bitls	
7. 5. ne 18.00	My Fair Lady (ze Zelnáku)		8. 5. po 19.00	Noc na Karlštejně		8. 6. čt 18.00	Vrabčák a anděl		10. 6. so 14.00	Jesus Christ Superstar v angličtině	
8. 5. po 19.00	O myších a lidech		9. 5. út 18.00	Noc na Karlštejně		9. 6. pá 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	E5	11. 6. ne 19.00	Jesus Christ Superstar v angličtině	
10. 5. st 19.00	Jméno		12. 5. pá 18.00	Fanny a Alexander		10. 6. so 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	AB6	19. 6. po 19.00	Viki kráčí za štěstím	
11. 5. čt 19.00	O myších a lidech		14. 5. ne 16.00	Olga (Horror z Hrádečku)		11. 6. ne 19.00	Vrabčák a anděl		20. 6. út 19.00	Viki kráčí za štěstím C2/E2	
12. 5. pá 20.00	Hovory na útěku		14. 5. ne 20.00	Olga (Horror z Hrádečku)		12. 6. po 19.00	Dvojitá rezervace		21. 6. st 18.00	Viki kráčí za štěstím SP	
13. 5. so 15.00	O bílé lani		15. 5. po 20.00	Cube		13. 6. út 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	A2	22. 6. čt 19.00	Viki kráčí za štěstím A4/AB4	
13. 5. so 18.00	O bílé lani		18. 5. čt 19.00	TITANIC	A2017/M2017	14. 6. st 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	A3			
14. 5. ne 17.00	Sólo		19. 5. pá 19.00	TITANIC		15. 6. čt 19.00	Dvojitá rezervace	zadáno	BISKUPSKÝ DVŮR		
19. 5. pá 14.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)		20. 5. so 19.00	TITANIC		18. 6. ne 18.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)		22. 6. čt 20.30	Brněnské kolo	
19. 5. pá 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	A5	21. 5. ne 19.00	TITANIC	R2017/X2017	19. 6. po 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	AB1	26. 6. po 20.30	My Fair Lady (ze Zelnáku)	
20. 5. so 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	P	22. 5. po 19.00	TITANIC	T2017/Z2017	20. 6. út 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	AB2	27. 6. út 20.30	My Fair Lady (ze Zelnáku)	
21. 5. ne 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)		25. 5. čt 19.00	Bitls		21. 6. st 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)		28. 6. st 20.30	My Fair Lady (ze Zelnáku)	
22. 5. po 19.00	Splašené nůžky		26. 5. pá 19.00	Bitls		22. 6. čt 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	C4	29. 6. čt 20.30	My Fair Lady (ze Zelnáku)	
23. 5. út 18.00	O myších a lidech		27. 5. so 14.00	Bitls		23. 6. pá 19.00	Frank V.	A5	30. 6. pá 20.30	My Fair Lady (ze Zelnáku)	
24. 5. st 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	AB3	27. 5. so 19.00	Bitls		26. 6. po 19.00	Jméno		2. 7. ne 20.30	Radúz a Mahulena	
25. 5. čt 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	AB4	28. 5. ne 14.00	Bitls		27. 6. út 19.00	Jméno		3. 7. po 20.30	Radúz a Mahulena	
26. 5. pá 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	AB5	28. 5. ne 18.00	Bitls					4. 7. út 20.30	Radúz a Mahulena	
27. 5. so 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	A6	29. 5. po 19.00	Bitls		BISKUPSKÝ DVŮR			6. 7. čt 20.30	Noc na Karlštejně	
28. 5. ne 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	D	30. 5. út 18.00	Bitls		16. 6. pá 20.30	Brněnské kolo		7. 7. pá 20.30	Noc na Karlštejně	
29. 5. po 18.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	SP	31. 5. st 18.00	VIVAT ACADEMIA!		17. 6. so 20.30	Brněnské kolo		8. 7. so 20.30	Noc na Karlštejně	
30. 5. út 19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	C2				18. 6. ne 20.30	Brněnské kolo		9. 7. ne 20.30	Noc na Karlštejně	
31. 5. st 19.00	Splašené nůžky					19. 6. po 20.30	Brněnské kolo		10. 7. po 20.30	Noc na Karlštejně	
						20. 6. út 20.30	Brněnské kolo		12. 7. st 20.30	Brněnské kolo	
						21. 6. st 20.30	Brněnské kolo		13. 7. čt 20.30	Brněnské kolo	

Kateřina Tučková, Dodo Gombár:

ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ (krev je krev)

Když v roce 2012 vyšel román *Žitkovské bohyně* od brněnské rodačky Kateřiny Tučkové, byla to knižní senzace roku. Magický příběh, který je dílem fikce a dílem vychází ze skutečných událostí, se odehrává na Moravských Kopanicích v obci Žitková. Strhujícím způsobem pojednává o osudu žen jednoho rodu, který sahá až do 17. století k procesům s čarodějnicemi a končí v současnosti. Tyto tajemné ženy byly nadané nadpřirozenými schopnostmi. Uměly léčit, zařkávat, věštit, přičarovat lásku, ale i uřknout, což jim v každé době přinášelo mnohé strasti, a zvlášť pak ve dvacátém století v časech totality. Hlavní postavou románu i dramatisace je Dora Idesová, poslední ženský výhonek rodu žitkovských bohyň. Jejich umění se však nenaučila. Vystudovala etnografii a rozhodla se o nich napsat vědeckou studii. Při pátrání po svých předcích odhaluje neuvěřitelné osudy a souvislosti a přes ně objevuje nejenom stále stejné modely lidských povah a jednání, ale i sebe samu. Rozplétající úděly žitkovských žen pomalu zjišťuje, že i ona je součástí tajemné tradice, třebaže se bohyně nestala.

Režie: Dodo Gombár

Hrají: Svetlana Janotová, Radka Coufalová, Ivana Vaňková, Zdena Herfortová, Alena Antalová, Erika Kubálková, Katarína Ptáčková, Eliška Skálová, Eva Jelínková, Drahomíra Hofmanová, Vojtěch Blahuta a další.

Friedrich Dürrenmatt: FRANK V.

Tato „gangsterská opera o přátelství na život a na nic, a pro život, jaký je“, jak s lakonickým veselím charakterizoval své dílo autor, platí ve dle *Návštěvy staré dámy* a *Fyziků* za vrcholné dílo moderního švýcarského dramatika, který zastával názor, že je-li úkolem umění vyslovovat se ke stavu světa, je pro současnost vhodná už jen forma komedie. S velkou ironií a nadšátkou v ní zobrazil praktiky a morálku jednoho soukromého peněžního ústavu. Banka Franka V. je svérázný podnik. Peníze, které sem zákazníci vloží, už nikdy v životě neuvidí. Realizuje se zde také zásada neuzavřít ani jeden poctivý obchod. Podvádí se tu, okrádá, ba i vraždí jako na

běžícím pásu; ale také se tu hodně zpívá – třeba o dobrou, o slušnost, o snech a budoucím štěstí. Tato „lod“ plná „pirátů“ se však pomalu potápí a zachránit ji může jen lodivod s modernějšími a účinnějšími metodami. Jenomže...

Slovy autora: „*Frank V. pojednává o slabošské vládě jednoho ředitele nad soukromou bankou, o jeho smrti a o převzetí obchodu synem. Je to příběh kolektivu. Metodou této soukromé banky je gangsterství. Metoda, která pochází ještě ze starých dobrých časů, je jaksi nuceně zděděna a špatné dědictví se proflouká dál: gaunerství otců si vynucují gaunerství synů.*“

Občas se najde hlas, který tvrdí, že lidé, jaké Dürrenmatt ukazuje ve *Frankovi V.*, prostě neexistují. Sám autor jako pozorovatel lidí i sebe samého si tím nebyl tak jist. Přiznal sice: „*Jistěže, moje soukromá banka je fikce.*“ Zároveň však dodal: „*My všichni chceme, stejně jako Frankovi zaměstnanci, dobro, šťastné děti, rodinný domek, chceme být slušní. Dejme si pozor, abychom o dobrou pouze nezpívali jako oni.*“

Režie: Hana Burešová

Hrají: Alena Antalová, Jan Mazák, Radka Coufalová nebo Markéta Sedláčková, Igor Ondříček, Ladislav Kolář, Michal Isteník, Zdeněk Junák, Lucie Zedníčková, Viktor Skála a další.

VIVAT ACADEMIA!

Slavnostní koncert studentů a absolventů muzikálových ateliérů JAMU

Divadelní fakulta JAMU ve spolupráci s Městským divadlem Brno vás zve na jedinečnou oslavu hudebního divadla na Hudební scéně MdB. Slavnostní koncert při příležitosti oslav 70 let JAMU bude zároveň vzpomínkou na začátky oboru muzikálového herectví v Brně, pedagogy a v neposlední řadě na dnes již renomované absolventy naší alma mater. V první půlce večera se představí současní studenti 4. ročníku muzikálového herectví z ateliéru Petra Štěpána se svým divadelním projektem *Kinovály*, zatímco ve druhé části koncertu zazní slavné muzikálové skladby v podání mnoha absolventů JAMU. Celý večer bude účinkující doprovázet orchestr Městského divadla Brno pod vedením dirigenta Dana Kalouska.

2017

LÉTO
NA DVORĚ MĚB

Městské divadlo Brno

Lidická 12

Městské divadlo Brno

Brixton

DIVADELNÍ
DŮVĚR MĚB

DĚTSKÝ DEN

3. 6. 2017

9. ročník

- soutěže
a zábava pro děti
- dětské atrakce
- show herců Městského
divadla Brno
- drobné dárky
a občerstvení
pro děti

10:00 - oficiální zahájení akce
v 13:30 a 15:30
známé muzikálové písně
v podání herců
Městského divadla Brno

Taneční vystoupení,
tenisové centrum, lezecká stěna,
oslava narozenin maskotů,
besídky dětí Hocus a Lotus,
slavnostní zakrojení narozeninového
dortu a losování o hlavní cenu.
Na závěr akce diskotéka pro děti.
Závěr akce v cca 18 hod.

www.detskydenbrno.cz

S Alenou Antalovou při zkouškách muzikálu Hair

ČERT TĚ VEM

Dodo GOMBÁR

Režisér Dodo Gombár se vrací do Městského divadla Brno. V říjnu 2004 zde režíroval inscenaci *Hair*, kterou byla otevřena Hudební scéna MdB. Nyní na Činoherní scéně připravuje inscenaci *Žitkovské bohyně*. Jedná se o adaptaci románu brněnské rodačky Kateřiny Tučkové. Hlavní postavou románu i Gombárovy dramaturgie je Dora Idesová, která pátrá po žitkovských bohyních, tedy po ženách spjatých s přírodou a magií, které žily v obci Žitková a oplývaly výjimečnými schopnostmi – uměly věštit, léčit, poradit v nesnázech, přičarovat lásku, ale také proklít. **Kolikrát jste četl román Kateřiny Tučkové, který byl předlohou inscenace?**

Neřeknu vám, kolikrát jsem ho četl, ale v každém případě má už hezkou patinu. Vztah mám k němu samozřejmě mimořádný, vždyť mi už podruhé slouží jako východisko k jevištní adaptaci, čili podruhé se stává hmotou, ze které spolu s kolegy tvarujeme divadelní inscenaci. Myslím, že se v tom románu snoubí schopnost vzrušujícího vyprávění s citlivostí a poctivostí autorky. **Dramaturgii Žitkovských bohyní jste v roce 2014 režíroval v Městském divadle Zlín. Pro**

Městské divadlo Brno jste však napsal novou verzi. Jak se liší? Zdůrazňujete v Brně jiná témata?

Liší se v mnohém, zároveň se ale v průběhu mého druhého psaní ukázalo, jak si některá témata přítomná v románu znovu řekla o slovo. Hledal jsem nový iniciační bod, jiný spouštěč. Věděl jsem těž, že bych byl rád, kdyby inscenace byla komornější a sevřenější. Čili toto všechno jsou nové vjemy, které se v adaptaci pro MdB zákonitě objevují. Inscenace pracuje stejně jako ta zlínská s prostupováním časových rovin, vyprávění není lineární, což je mi ale blízké jako způsob sebevyjádření. Brněnská inscenace je výrazně posazena na jemnou a tenkou hranici mezi skutečností a fikcí, čili je nutná myšlenková a intelektuální spoluúčast publika. Ale tak to mám v inscenacích, myslím, vlastně často. Odstup tří let od zlínské inscenace přináší také nový vzhled, nanovo definuje potřebu se k něčemu tak intenzivnímu vyjádřit. Mým cílem ale nebylo dělat něco záměrně jinak, kvůli někomu či něčemu, nedávám si žádné takhle povrchní a světské cíle. Jsou prostě zkušenosti, ke kterým má smysl se s odstupem vrátit.

S Annou Marií Formánkovou na zkoušce při práci na inscenaci Žitkovské bohyně

Zohledňoval jste při přípravě brněnské inscenace ohlasy na inscenaci zlínskou?

Ne ne, toho nejsem asi v principu schopný, tedy, neumím si představit, jak bych na to reagoval. Začínám prostě znovu, v novém prostředí, v novém čase. Vnímám novou energii prostoru i proměnu sebe sama. Moc jsem se na práci těšil, byl jsem plný očekávání i zvědavosti. Doufám, že pro všechny zúčastněné to je hezká možnost, jak se dotknout světů, kam člověk běžně nenahlíží, jak se dozvědět třeba zase něco o sobě.

Spolupracoval jste při přípravě inscenace s autorkou románu Žitkovské bohyně Kateřinou Tučkovou?

Ano, párkrát jsme se potkali. Už při zlínské inscenaci mi Katka dala velkoryse volnou ruku, svůj záměr jsem s ní ale konzultoval. V případě brněnské inscenace jsem s ní třeba řešil, jestli souhlasí s podtitulem. Důležité je pro mě vědět, že ji můžu kdykoliv oslovit s nějakým problémem, do kterého by nás mohla naše práce zavést. Vážím si její velkorysosti.

Podtitulem je „krev je krev“. Co to znamená pro vaši inscenaci? A co to znamená pro vás osobně?

V románu vyteče hodně krve. A tyto jevy nenesou stopy žádné popové senzace. Ženy v bolestech rodí, v bolestech umírají, krev vytéká z jejich dobrovolných i nedobrovolných ran, z jizev, které nedovoluje ani čas, ani vyšší moc zahojit. Jejich výjimečnost je vykoupena a vyvážena častokrát utrpením a bolestí. Tak je to prostě dané. Byl bych rád, kdyby v takové krvavé louži byla převyprávěna i naše inscenace. A pro mě osobně znamená krev moc. V krvi je vždycky pravda. V ní je skryta spousta odpovědí. Některé slyšet nechceme, jiné nám pýcha a naše ego slyšet nemožňují. Jsem ale přesvědčený, že s přibývajícím roky zákonitě přibývá i úvah, které se tímto směrem stáčejí.

Nebojíte se, že je Brno příliš vzdáleno od lokality, kde se děj hry odehrává? Že diváci jednání postav neporozumí?

Doufám, že myšlenky, které na jevišti zhmotňujeme, jsou univerzální a nechávají rozeznat hlubiny, kterým jsme schopni porozumět na kterémkoliv konci světa. Všichni se v jistém životním období musíme zabývat otázkami, kdo jsem a kam směřuji? Tyto otázky zní z pohledu dnešní společnosti, kde se nosí hlavně

Na zkušebně se Svetlanou Janotovou

ironie a sarkasmus či destrukce, tak jaksi starosvětsky, ale já jsem ještě zásadnější otázky neobjevil. Když začneme ve vši síle a prostotě vnímat, že pátrání po vlastní identitě a místě na světě i v životě je našim zásadním úkolem a posláním, nabírá naše cesta smysluplnější řád.

Jaké je scénografické řešení inscenace?

Nechci předem moc prozrazovat, snad jen, že jsme se pokusili vymezit uzavřený prostor, který ale ve svém vyzářování skýtá široký rozměr přírody, většího a svobodného gesta. Zároveň je to prostor sakrální, pro mě z jistého hlediska duchovní, neboli meditativní. Měl by to být prostor, který navozuje pocit bezpečí, podobně jako pocítujeme v divadelních sálech, v kostelích či pod starou lípou.

Vnesli herci do inscenace nějaké osobní zkušenosti?

Je hezké sledovat, jak dámy-herečky nad nastolenými tématy přemýšlejí, jak je to nenechávají lhostejnými. Ta síla ženské energie je nepřehlédnutelná. Víím, že zkoušení není jednoduché. Nechávat sebou propustovat tu hraničnost je totiž vysávající, oživovat v sobě stíny vlastní minulosti je bolavé. Ale na druhou stranu to snad může přinášet očištné stavy.

Byl jste se podívat v Žitkové a okolí?

Ano, několikrát, dokonce jsem tam i chvíli pobyl. Někdy tam jen tak sjezu z cesty, když mířím domů na Slovensko. Pocházím vlastně z prodlouženého ramena Bílých Karpat, a sice z Malých Karpat, z vesnice Smolenice. Obec Žitková má skutečně mimořádnou energii, to místo je promodlené, probolené, jeho výjimečnost není těžké při troše ztišení zachytit.

Máte radši venkov nebo město?

Ve své podstatě jsem vesnický člověk, do osmnácti let mě vesnice vychovávala. Čili je ve mně hluboce zapsáno vnímání času přes proměny země, stromů... Každé roční období se vesnickému klukovi spojuje s něčím zřetelným, třeba podzim s tou tajemnou vůní, když se do již chladného vzduchu začínou míchat podivné vůně z komínů. To vám město nenabídne. Moje dětství a mládost mi taky nastolily jasný řád přes liturgický rok, tento řád si s pokorou nesu v sobě dodnes. Je to jedna z konstant a pevných bodů, které pro svůj život potřebuji. I když už dlouho žiju ve městě nebo ve městech, potřeba trávení času na venkově je u mě veliká.

Svěřil byste se někdy do „pěče“ ženy, která „bohuje“?

Já osobně se svojí povahou asi ne.

*Text: (nasa),
foto: jeř Kratochvil*

Vážení přátelé,

dovolujeme si Vás co nejsrdečněji pozvat na vyhlášené DEGUSTAČNÍ MENU, do restaurace **Boulevard**, **Nekonečno** a kavárny **D-café** v Brně.

Degustační menu je tím nejlepším, co na zdejších jídelním lístku naleznete – jeho podstata a tajemství tkví ve využití čerstvých, sezónních surovin pro přípravu jednotlivých pokrmů – reprezentují určité roční období a jsou s nimi neodmyslitelně spojeny.

Se vstupenkou do Městského divadla Brno máte v den konaného představení 20% slevu na všechna degustační menu ve výše zmíněných podnicích.

Představujeme Vám degustační menu v restauraci **Boulevard**, která je umístěná v úchvatném prostředí dvorany Městského divadla Brno v Lidické ulici.

Připravili jsme pro Vás skvělé menu o čtyřech chodech s delikátními viny vybranými speciálně pro tuto příležitost.

299,- (cena je již po 20% slevě)

Předkrm: 40 g Carpaccio z hovězí svičkové s rukolovým salátem a hoblinami parmazánu
Polévka: 0,2 l Gazpacho s chlebovým krutonem
Hlavní jídlo: 80 g Steak z vepřové panenské svičkové Sous vide se zahradními bramborami
Dezert: 1 ks Crème brûlée s karamelovým ananášem

Vino - vinařství Skoupil
0,1 l Tramín červený
0,1 l Zweigeltrebe rose
0,1 l Modrý Portugal

Naše veškerá degustační menu, která přináší symbiózu špičkového divadelního umění a poctivě, moderní gastronomie, budete moci nalézt na Facebooku jednotlivých podniků. Restaurace **Boulevard** – 299,-, restaurace **Nekonečno** – 199,-, kavárna **D-café** 99,- (ceny jsou již po 20% slevě).

Akce začíná 29. dubna 2017.

Restaurace Boulevard
Lidická 12, dvorana MdB
tel.: 533 316 442
www.boulevardrestaurant.cz
boulevard@brixton.cz

Restaurace Nekonečno
Lidická 14, areál MdB
tel.: 533 316 443
www.nekonecnorestaurant.cz
nekonecno@brixton.cz

D - Café
Lidická č.18, Brno
tel: 533 316 439
dcafe@brixton.cz

DSB

Ve dnech 12. – 17. května 2017 hostí brněnské divadlo v rámci festivalu Divadelní svět Brno 2017 své české i zahraniční kolegy. Pro letošní ročník jsme pro vás vybrali tyto vynikající inscenace, které vám představíme na jevištích Činoherní a Hudební scény:

DIVADLO V DLOUHÉ, PRAHA

Bertolt Brecht

HOVORY NA ÚTĚKU

Konec světa nebude, něco se posralo.

Začíná to skoro jako anekdota. Potkají se dva... kteří odešli ze země, kde se nedalo žít, a hledají místo, kde by se žít dalo. Hovory dvou mužů tvoří intelektuální rovinu inscenace, v ostrém protikladu k ní stojí rovina hudební, tentokrát krajně brutální – songy Tiger Lillies v podání herců jako Eva Hacuřová, Veronika Lazorčáková, Magdalen Zimová, Martin Matejka či Jan Meduna za doprovodu profesionálních hudebníků. Čas čekání (na pas? na odsunutí jinam? na změnu poměrů doma?) vyplňují naši dva muži rozhovorem na

pokračování, baví se o tématech, která je pálí, která visí ve vzduchu. Jejich rozhovor skončí stejně neplánovaně, jako začal. K žádnému podstatnému závěru svojí debatou ani nedojdou. Ale přesto je důležité, že leccos bylo vysloveno.

Režie: Miroslav Hanuš, Jan Borna

Hrajeme: 12. května 2017 ve 20.00 hodin na Činoherní scéně

SLOVENSKÉ NÁRODNÉ DIVADLO BRATISLAVA, SLOVENSKO

Marián Amsler

FANNY A ALEXANDER

velká rodinná sága

Inscenace ověnčená slovenskými divadelními cenami Dosky 2016 (v kategorii za Nejlepší inscenaci, Nejlepší ženský herecký výkon, Nejlepší mužský herecký výkon a Nejlepší kostým sezóny 2015/2016).

Švédsko na počátku 20. století. Velká rodinná sága vnímaná očima dvou dětských hrdinů – bratra a sestry. Svět divadla s jeho svobodou, otevřeností, idealismem a vášní je konfrontovaný s askézí, mystikou a přísnými pravidly. Plejáda barevných, sociálně, generačně a názorově rozmanitých postav je šťavnatým, sytým orlojem přežitých osudů lidí, kteří se nevzdávají, protože si jsou blízcí. Přežívají, dokonce oslavují život ve všech jeho sladkobolných podobách. Pragmatismus kontra fantazie. Askeze kontra tolerance. Velké plátno příběhů, které si zaslouží vzkříšení, abychom snáze pochopili i my sami sebe.

Režie: Marián Amsler

Hrajeme: 12. května 2017 v 18.00 hodin na Hudební scéně

DIVADLO DRAK, HRADEC KRÁLOVÉ

Jarkovský, Vašíček, Vyšohlíd a kol.

O BÍLÉ LANI

Jsem důlek čisté svěží vody a postýlka hvězd stříbrná, napít se plaché laně chodí za horkých nocí z mého dna...

Královskému páru se narodila dcerka, dali jí jméno Jitřenka. Byla hodná, hezká a rodičům by mohla dělat jen samou radost, kdyby se však nad ní nevznášela zvláštní hrozba. Do jejích šestnácti let na ni nesmí dopadnout jediný paprsek slunečního světla, jinak... A tak dal král vystavět zámek bez oken a dveří rozhodnut, že Jitřenku před prasky uchrání. Jenomže bez světla se žít nedá...

Bílá je barva nevinnosti, neposkvrněnosti, čistoty. Z hlediska biologického je však bílá laň jedním z mnoha příkladů albinismu. Albíni jsou v živočišné říši (a ostatně i mezi lidmi) vzácností, ovšem za tuto výlučnost platí vysokou cenu. Na druhou stranu jim bývají připisovány výjimečné, někdy až mystické vlastnosti. S bílou laní tomu není jinak. Stará myslivecká pověra například praví, že střelec, který uloví bílou laň, do roka zemře...

Režie: Jakub Vašíček

Hrajeme: 13. května 2017 v 15.00 a 18.00 hodin na Činoherní scéně

RADIM VIZVÁRY

SÓLO

best of z pantomimy

Radim Vizváry je známý český mim, performer, režisér, pedagog a choreograf, který patří mezi jedny z nejvýraznějších mezinárodně uznávaných osobností současného mimického divadla v Evropě. Za svůj výkon v této inscenaci získal Cenu Thálie za rok 2016 v kategorii Mužský balet. Od klasické pantomimy k butó, od fyzické komedie až po současné mimické divadlo. Jeho pantomima je moderní, čistá a aktuální. A i když se nechává ovlivňovat jinými styly, nakonec se vždy vydává vlastní cestou. Radim Vizváry vám představí klasická i současná, poetická i komická díla. Smát se i brečet pak můžete bez jediného Radimova slova – k jeho umění totiž nejsou potřeba. Vyjádření je čistě tělesné a poji pohybovou virtuozitu s herectvím. Zkrátka uvidíte, co dnes znamená pantomima.

Režie: Radim Vizváry

Hrajeme: 14. května 2017 v 17.00 hodin na Činoherní scéně

DIVADLO LETÍ, PRAHA

Anna Saavedra

OLGA (HORRORY Z HRÁDEČKU)

Co po mně chcete? Proč to chcete znovu vytažovat? Čekáte nějakou exhibici? Portrét doby? Portrét hrdinky? Olga... Nejlepší přítel pro všechny časy, režimy i roční období. Tohle nesnáším. Když se lidi berou moc vážně.

Za roli Olgy byla Pavlína Štorková nominována na Cenu Thálie za rok 2016.

Obrazy ze života Olgy Havlové, který si sama nevybrala, ale který hrdě vzala za svůj. Anna

Saavedra věnuje svou pozornost osobnosti Olgy Havlové, někdejší první dámy disidentu a první dámy této země.

Režie: Martina Schlegelová

Hrajeme: 14. května 2017 v 16.00 a 20.00 hodin na Hudební scéně

LATERNA MAGIKA, PRAHA

Pavel Knolle

CUBE

nová média a dynamická choreografie

Inscenace *Cube* vznikla pod hlavičkou projektu LaternaLAB. Vychází z původního principu Laterny magiky, který spočívá ve velmi úzkém propojení filmového obrazu a živé akce. *Cube* využívá moderních vizuálních prostředků, video mappingu, kombinace několika projektorů, speciálně uzpůsobené taneční plochy a jazyka současného tance. Výtvarná kompozice vychází z motivu kostky – „cube“, ve všech možných variantách, které nás obklopují. Moderní a přesná choreografie podporuje filmovou iluzi a naopak filmová iluze podporuje pohyb interpreta na jevišti.

Režie: Pavel Knolle

Hrajeme: 15. května 2017 ve 20.00 hodin na Hudební scéně

BEATLES Z MORAVY

Nejeden světový hit již diváci slyšeli z jeviště Městského divadla Brno. Nyní divadlem zní i nestárnoucí šlágry liverpoolské kapely The Beatles. Nový komediální muzikál s názvem *Bítls* napsalo osvědčené trio Štěpán – Šotkovský – Slovák. V Brně se nepokouší dělat životopisný muzikál,

kteří by vyprávěl o slavných „Broucích“. Fabule je bláznivě hravá, a tak se v ní na jednom místě setkávají předseda MNV, tajný agent MI6 a britská královna. (...) Všechny oblíbené písně uslyší diváci v originále, což bylo šťastné rozhodnutí. (...) Nové hudební aranžmá vtiskli písničkám Daniel Kyzlink a Jiří Levíček a nutno podotknout, že známé melodie hrané celým orchestrem zní velmi dobře. (...) Scénické řešení Jaroslava Milfajta je tentokrát velmi úspěšné, proměnu scény tvoří z větší části projekce. Kostýmy, jejichž autorkou je Andrea Kučerová, respektují dobové zasazení. Z herců asi nejvíce zaujmou Viktor Skála jako předseda MNV Homola, jenž je pro-

totypem člověka, který vlastně není zlý, ale byla mu díky stranické příslušnosti svěřena příliš velká moc. Povedenou komediální kreací pak jako jeho nohsled Kolář předvádí Alan Novotný. Z mladých herců nejsuverenněji působila Dagmar Křížová v roli Homolovy dcery Renči. Pěvecky se pak diváci mohou těšit hlavně na Dušana Vitázka, kterého uvidí v úloze Rockového boha (mluvícího slovensky!). Při jeho interpretaci písně *Let It Be* si člověk až kacířsky pomy-

slí, že to zní líp než originál. Bláznivé eskapády a slavné písně v pěkném novém balení? To jsou atributy, díky kterým bude muzikál *Bítls* jistě patřit mezi hodně populární kusy na repertoáru Městského divadla Brno. (...)

Lukáš Dubský,
www.i-divadlo.cz, 13. 3. 2017

BÍTL: SMĚS HNUTÍ, FOLKLÓRU, TRADICE A HUMORU

(...) Autoři muzikálu *Bítls* v programu přiznávají, že v žádném případě neusilovali o životopisný kus. (...) Co nám tedy autoři předkládají? Příběh o dospívání, hledání prvních lásek, působení ido-

lu a hudby na fanoušky všeho věku, o přetvářce dospělých, absurditách doby. Dočkáme se i humorné nadsázky ve stylu špiónských filmů. (...) To vše ještě v kombinaci folklóru jižní Moravy, zejména slavnost hodů, a různými svéráznými figurkami – počínaje myslivcem, hasičem, hospodským, učitelkou, a předsedou MNV či jeho tajemníkem konče, je jasné, že se divák nudit nebude. (...) Scénograf Jaroslav Milfajt chytré vybral materiál – sáhl po struktuře vlněného kartonu v příjemných odstínech hnědé a béžové. Může připomínat dřevo, skálu, písek, ale i snové variace mořských vln, anglického manšestru, moravské lidové architektury, krabice, která skrývá tajemství. Kostymérka Andrea Kučerová měla za úkol obsáhnout tři odlišná prostředí – anglický oděvní styl, šedou normalizační oděvnou tvorbu a přeprostou snovou rovinu, květinové hnutí, postavy z muzikálů, pohádek a filmů. Vskutku pestrá směs. (...) Nejdůležitější jsou ovšem herci. Začněme u trojice vesnických kluků – Pavlík (Tomáš Dalecký), Žanek (Matyáš Kyncl) a Juřan (Jan Dvořák). Upřímně váli s mladickou čistotou, na jevišti jsou jistí, a drobná neohrabanost, která k pubertě patří, je pros-

tě jejich nedílnou součástí. Ve zpěvu a angličtině mají prim. Radost, hravost a originální lumpárny z nich přímo tryskají. Mají ovšem i smysl pro zodpovědnost, přeci jen by na hodech chtěli hrát, touží svou kapelu někam dotáhnout. Nerozdělí je ani rozkol se zpěvačkou, drží si svou tvář. (...) Předseda MNV Homola (Petr Štěpán) je přesnou karikaturou na různé patolízaly, mocné regionální politiky. No prostě, zkuste dát někomu moc, může to být o nemoc. Petr Štěpán skvěle balancuje mezi mocí a hloupostí, jednoduchostí a vychytralostí. Kolářek (Alan Novotný), česká, pardon i moravská postavička evokující naši národní „švejkovskou“ povahu nemá chybu. (...) Rockový Pánbůh (Dušan Vitázek) svou nadsázkou a vizionářským viděním nasměruje diváka k féerii a snění. Z menších rolí stojí za zmínku Hospodský Jouza (Kristian Pekar), je to hokejový fanda, který panáka považuje za dávání gólů. (...) Inscenace *Bítls* je féerie se vším, co k ní patří: dějem odehrávajícím se na několika místech a hlavně s písničkami The Beatles. Jejich orchestrální verze s originálními texty dokážou potěšit, ale i dojmout. A o tom divadlo je – předávat emoce, mapovat historii, přinášet o ní

svědectví. A do toho všeho vnést současnou interpretaci, názor a komentář. Takoví jsou brněnští *Bits*, rebelové současné doby s historickými kořeny v květinovém hnutí, moravském folklóru a české švejkovské tradici s chladným anglickým humorem.

Josef Mezáros,
www.scena.cz, 20. 3. 2017

BÍTLI JSOU POCTOU I VZPOMÍNKOU, HLAVNĚ VŠAK POVEDENOU HUDEBNÍ CRAZY KOMEDIÍ

Umně a vtipně namíchala osvědčená autorská trojice z Městského divadla Brno S. Slovák, J. Šotkovský a P. Štěpán koktejl z písní legendární skupiny s komediálním příběhem, v němž se kulisy Anglie i sídla královny střídají s ději v moravské vesničce roku 1967. Tři kluci s kytarami mají sen o kapele. Chybí bubeník, přebývá zpěvačka, která do představ nesedí. Ta je však dcerou předsedy místního národního výboru, který, jak jinak, má veškeré dění na vesnici pod palcem. Objevuje se možnost hrát na hodech. Jak však dosáhnout, aby mohli podle svých představ a bez protěžované, trochu rozmazané dcerušky

předsedy MNV? Dějí se však věci a má to spád, vše v pohybu a rychlých proměnách za nečekaných spojení. Britská královna, která miluje své Beatles, povolává agenta Jamese B. 006. Dostává úkol: nalezen musí být Ringo Starr, který zmizel neznámo kam. Objevují se stopy vedoucí do vesnice v blízkosti Brna. (...) Muzikál je svižně a dovedně spleten, potlesk z hudebních a tanečních čísel se ozývá pravidelně a silně. Podařil se kus těžící z věčně zelených melodií legendární skupiny, opírající se o crazy děj živěny slušnou porcí humoru i parodie. Dialogy jiskří, smích diváků je téměř permanentní. (...) V každém případě možno říci, že MdB má na repertoáru inscenaci, která potěší, pobaví i rozesměje nejširší paletu diváků. Takových není nikdy dost. (...)

Jaroslav Štěpaník,
www.novinky.cz, 6. 3. 2017

O MYŠÍCH A LIDECH JE BOMBA

(...) Velmi prostá scéna, panely potažené jutou. Je v nich všechno a nic. A zvuky, přírodní, leč umělé, abstraktní, i když konkrétní. Paradoxy hned od začátku. Leč herci v kostýmech, které je ihned sociálně i povahově zařadí. Jednoduché

proměny scény, aby děj mohl uhanět vpřed. A jak dramaticky je představení vystavěno! (...) Rozestavení postav na šachovnici příběhu, interakce jejich povah a siločar jejich usilování, to všechno zcela jasně předjímá rozuzlení historky. (...) Navíc pan režisér všechny náznaky ponížil, zastřel, takže je přehlížíte, aby potom najednou, když si říkáte, „tady už se to přece musí stát, už k tomu mělo dojít,“ najednou vás rozlousknutí zápletky praští do mozku, o to efektněji, že je očekáváte. A samozřejmě šoku napomůže i naprosto civilní hra herců, kteří se zdají být vyvrcholením děje ještě víc překvapení, než jste vy. Tedy, než jsem byl já. Tak za tohle je u mě, pane režisére, klobouk dolů! (...)

Vratislav Mlčoch,
www.babočka.vram.cz, 27. 2. 2017

NENAPLNĚNÉ SNY, HEBKÉ VĚCI A DOJEMNÝ LENNIE V MĚSTSKÉM DIVADLE BRNO

(...) Příběh Johna Steinbecka *O myších a lidech*, který napsal současně jako novelu i jako drama, se dočkal mnoha divadelních uvedení. (...) Inscenace Městského divadla Brno v režii Petra Gazdíka je plná vynikajících hereckých výkonů a působivé atmosféry nadčasového díla. (...) Autor se inspiroval vlastními zážitky a stvořil postavu slaboduchého siláka Lenniego a jeho ochrán-

ce George, kteří společně přicházejí pracovat na jednu farmu v Kalifornii. Lenniego záliba v hlazení hebkých věcí se jim stane osudnou. (...) Minimalistická režie Petra Gazdíka je založena na hereckých osobnostech a síle příběhu. (...) I pomalejší tempo inscenace je v tomto případě výjimečně pozitivním prvkem, který navozuje atmosféru „klidu před bouří“. (...) Silnou stránkou inscenace jsou především herecké výkony. Jakub Uličník jako by se narodil pro roli slabomyslného Lenniego, který je v jeho podání přerostlým dítětem. Uličník svou postavu naplnil přirozeností a nutno říci i jistou roztomilostí, díky níž s ním divák soucítí a dokáže mu odpustit i krutosti, jichž se silák nevědomky dopouští. Uličníkovi zdatně sekunduje Ondřej Studénka jako poněkud prchlivý sympaták George. Je nutné zmínit i půvabnou Kateřinu Marii Fialovou v roli Curleyho ženy a dojemného Karla Mišurce v roli starce Candyho. Inscenace *O myších a lidech* je jedna z nejvydařenějších činoher z repertoáru Městského divadla Brno. (...)

Pavla Haluzová,
www.eurozpravky.cz, 24. 2. 2017

KOLIK OSCARŮ PRO MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO?

Od listopadové premiéry stále beznadějně vyprodaný je *Zamilovaný Shakespeare* Marca Normana

a Toma Stopparda v divadelní adaptaci Lee Halla v brněnském Městském divadle. (...) Nedivím se, že *Zamilovaný Shakespeare* je také v Evropě pořád vyprodáný. Je to totiž mistrovsky sepsaný příběh o mladém Williamovi, o jeho prvních komediích a tragédiích inspirovaných mimo jiné i jeho bláznivou láskou k Viole de Lessepsové, která měla tak ráda divadlo, že se vzepřela i zákazu vstupu žen na jeviště. (...) Není třeba pátrat, co je autorská fikce a co by mohlo být v *Zamilovaném Shakespeareovi* pravdivé. (...) Jisté ale je, že Viola byla podobně jako Julie slíbena šlechtickému ženichovi, a William už ženu měl. Takže to mohlo dopadnout i hůř. Všechno na jevišti se prolíná: Láska je mocná čarodějka, dramatika inspirovala nejenom k *Romeovi a Julii*, ale třeba i k *Večeru tříkrálovému*. (...) Když pevninská premiéra, tak to nejlepší, co v Brně po jevišti běhá: Dušan Vítázek (William), Svetlana Janotová nebo Andrea Zelová (Viola), Markéta Sedláčková v té oscarové vedlejší roli Alžběty, a s nimi hvězdy Aleš Slanina, Michal Isteník, Alena Antalová, Jiří Mach, Tomáš Sagher, Jakub Uličník, Robert Jícha. (...)

Jiří P. Křtř,
Právo, 21. 3. 2017

EVA VENTRUBOVÁ: JSEM NA SVÉ RODNÉ MĚSTO HRDÁ

Jaké byly vaše divadelní začátky? Pojí se s nějakým školním kroužkem?

V podstatě jsem směřovala k umění, především hudebnímu, od malička. Ještě ve školce jsem začala zpívat ve Sluníčku, pěveckém sboru, který dodnes vede Helena Nosková. V různých odděleních sboru jsem zpívala až do osmnácti. Před začátkem základní školy jsem taky začala hrát na klavír, a to byla v dětství má priorita. Chtěla jsem se hlásit na konzervatoř a nebýt zlomené ruky, možná bych nikdy ani herečka nebyla. A možná ani klavíristka ne. To už se nedozvím. A když jsem byla na gymnáziu, viděla jsem v krátké době dva muzikály, shodou okolností oba americké, v Brně *West Side Story* a v Praze *My Fair Lady*. Divadlo mi učarovalo. Přihlásila jsem se do „lidušky“ do dramatického kroužku, abych něco dohnala. Byly tam o deset let mladší děti a já jsem jim hrála většinou královny a čarodějnice. Navštěvovala jsem spousty dalších kroužků. Pro divadlo je totiž nejlepší umět od všeho trochu.

Od ukončení JAMU pracujete v Městském divadle Brno. Jakých uplynulých více než deset let v jednom divadle bylo?

Ano, v posledním ročníku na JAMU mi byla nabídnuta krásná role královny Anny v Shakespeareově *Jindřichu VIII.* Ta inscenace byla zajímavá tím, že vrcholila křtem malé Alžběty a skutečně se na jeviště přineslo živé, asi dvouměsíční miminko, většinou některého z kolegů. Během uvádění této hry otěhotněla kolegyně Alena Antalová, já jsem dostala od pana režiséra Moši důvěru, abych za ni roli královny Kateřiny, nesoucí v závěru hry to malé robě, přezkoušela, a po pár reprízách jsem už také čekala miminko. Před odchodem na mateřskou jsem si zahrála ještě další krásné a velké role, pak jsem se skoro šest let věnovala naplno rodině, poněvadž k prvnímu synovi Vojtíkovi přibyl brzy druhý syn Vítá. Jsem šťastná, že je máme.

Na kterou vaši roli ráda vzpomínáte?

Určitě na Terinu v *Romanci pro křídlovku*, to byl rok premiéry 2005. Ta holka mě chytla skutečně a osudově za srdce. Inscenace se hrála krátce, protože s břískem jsem už některé scény hrát nemohla, byly dost nebezpečné. Třeba jízda na řetězovém kolotoči asi v pěti metrech bez jištění.

Pak mi bylo líto, že inscenaci taky někdo nepřezkoušel a že jsem se do ní už pak nemohla vrátit. Teď si mě takto podobně silně, ale zase jinak, k sobě přitáhla postava Fridy Kahlo v inscenaci *Viva la Vida! FRIDA?*. Obě role nesou vážná témata a silný příběh. Asi jsem někde uvnitř tragéd, i když se často a ráda směji. **Projekt, kde ztvárňujete mexickou malířku Fridu Kahlo, jste zrealizovala v roce 2013. Proč zrovna hra o této umělkyni? Čím vás zaujala?**

Inscenace o Fridě vznikla jako zázrak. Moje kamarádka, talentovaná Třebíčanka, Jana Doležalová (nyní Jana Montorio Doležalová) mi dala přečíst text Itala Pina Cacucciho, který právě přeložila. A zanedlouho vše nabralo takové obrátky, že jsme získaly grant, sestavily skvělý tvůrčí tým a inscenace byla v dubnu 2013 na světě. Zkoušení této hry pro mne bylo naprosto mimořádné. A díky režisérovi Alešovi Bergmanovi a scénografe Pavle Kamanové, mojí nesmírně šikovné mladší sestře, ji hraji vášnivě ráda. Frida Kahlo byla velmi silná žena a bojovala s nepřízní osudu všemi prostředky. Vnitřní drama Fridy ve mně rozehrává oblasti, kterých jsem se nikdy předtím na jevišti neměla šanci dotknout. (...)

V čem a kde vás diváci nyní mohou vidět?

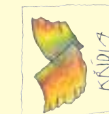
V Městském divadle Brno hrajeme hudební komedii *Sugar!* (Někdo to rád horké), činohry *Mrtvé duše* a *Skleněný pokoj*. A mnoho dalších, ve kterých můžete vidět moje šikovné kolegy. (...)

Tadeáš Mahel,
Třebíčský zpravodaj, září 2016

Texty jsou redakčně kráceny.

KŘÍDLA 2016/2017

Nejpopulárnější herec sezóny

Nejpopulárnější inscenace sezóny (zaškrtněte)

Friedrich Dürrenmatt / Frank V. Jiráček, Jan Rychlík, Vlastimil Hála / Limonádový Joe
Marc Norman, Tom Stoppard, Lee Hall / Zamilovaný Shakespeare
Larry David / Ryba podlé

Thomas Meeran, Christopher Curtis / Chaplin

John Stemberk / O myších a lidech

Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán / Blís

Miloš Štědrňák, Milan Uhde / Víki kráčí za štěstím
Kateřina Tučková, Dodo Gombár / Žitkovské bohyně
Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán / Bmestské lole

Nejvýraznější tvůrčí počin

(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, včesny, plakát, program atp.)

Stanislav Moša
Petr Ulrych
Julius Zeyer

RADŮZ A MAHULENA

režie Stanislav Moša

2. – 4. ČERVENCE 2017

HRAJEME NA BISKUPSKÉM DVOŘE

Jméno: .....

Adresa, (e-mail): .....

Anketní listek

vhodně, prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nepozdějí!

30. 11. 2017

Městské divadlo Brno

Lidická 16, 602 00 Brno
komerční odd.: +420533316360
e-mail: komercni@mdb.cz

„Zde v jedenáct zní polední zvonění / a krodýlu říkává se drak / však všechno naopak tu zase úplně není / vždyť pro zelí se chodí na Zelňák,“ zpívalo se o Brně v autorském počínání osvědčeného autorského tria **Stanislav Slovák – Jan Šotkovský – Petr Štěpán**, zpěvo-hře *Mendel aneb Vzpoura hrášků*. Tento tým již připravil pro letní hraní Městského divadla Brno na Biskupském dvoře kromě zmíněného *Mendela* i další původní kusy – *Barona Trencka* a *Cyrila a Metoděje*. Všechny měly společný vztah k lokální tematice, respekt ke genui loci a touhu využít unikátní atmosféru a historickou patinu překrásného prostředí Biskupského dvora.

Muzikál *Brněnské kolo* (vznikající opět v týmové spolupráci s autorem hudby k *Baronu Trenckovi* i *Mendelovi Karlem Cónem*) se dotýká opět historických i místních vazeb, a to hned na několik způsobů. Jednak se v něm zjevuje příběh zřejmě nejslavnější brněnské legen-

dy (té o koláři Birkovi, který údajně během jediného dne dokázal porazit strom, vyrobit z něj kolo a dokutálet jej z Lednice až do vzdáleného Brna). Dále se v něm objevuje řada postav spojených s Brnem, ať historických či legendárních (od Babinského přes Natašu Gollovou až k bratřím Pospíšilům). A vypráví také legendu novou, příběh o tom, že „brněnské kolo“ je vlastně krycí název pro tajemný stroj, utajeně v Brně zkonstruovaný na konci 19. století samotným **Thomasem Alvou Edisonem**.

Konečně pak se jeho příběh týká i instituce, jíž je Biskupský dvůr součástí. Moravské zemské muzeum slaví totiž v letošním roce 200 let své existence. A právě muzejní budova na Zelném trhu skrývá v našem příběhu večer po uzavření nejedno tajemství týkající se brněnských pověstí a legend. Navíc v ní zůstane ukryta jak trojice dětí, které pátrají po svém zmizelém „středovi“, tajemném vědci **Cajthamlovi**, tak dvojice grázlíků **Vingl** a **Mañas**, kteří si dělají zálsusk na nejproslulejší artefakt muzea, samotnou **Věstonickou Venuši**...

Tvůrčí tým inscenace tvoří režisér **Stanislav Slovák**, scénograf **Jaroslav Milfajť**, kostýmní výtvarnice **Andrea Kučerová**, tvůrce scénických projekcí **Petr Hloušek**, choreograf **Martin Pacek**, sbornístryně **Jana Suchomelová** a dramaturgové **Miroslav Ondra** a **Jan Šotkovský**. Hudebního nastudování se ujme autor hudby **Karel Cón**, který bude spolu s **Tomášem Kůfhaberem** také dirigentem živého orchestru. V hlavních rolích se představí sourozenci **Alena, Elena** a **Jan Juráčkovi** (Alenka, Elenka a Janík), **Michal Isteník** (Cajthaml), **Ondřej Studénka** (Vingl), **Jakub Uličník** (Mañas), **Zdeněk Junák** (Strážce minulosti), **Ladislav Kolář** (Strážce legendy), **Josef Jurásek** (Strážce budoucnosti), **Lukáš Janota** (Thomas Alva Edison), **Dušan Vitázek** (Kolář Birk) a další. Premiéra inscenace proběhne na Biskupském dvoře 16. června 2017.

-jš-

PARTNEŘI DIVADLA

JSC BRNO s.r.o.

Lázně Slatinice
A.D. 1526

BUSINESS CENTRE
VÍDEŇSKÁ

PS BRNO

Carmen Flora
květinářství a aranžování

PSK GROUP
DYNAMICKÁ STAVEBNÍ SPOLEČNOST

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

SNIP & CO
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

deník

DOKOŘÁN KVĚTEN 2017 Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša
Lidická 16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 320
+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktor:

jeř Kratochvil

Tisková mluvčí:

Lenka Pazourková

Grafická úprava:

Petr Hloušek,

Petr Konečný

Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150
224. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 20. 4. 2017

Náklad 5 600 ks

Titulní strana:

putovní cena

grafika: Petr Hloušek

Zadní strana:

TITANIC

(O. a E. Studěnkovi)

foto: jeř Kratochvil

DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2017

12. – 17. května 2017

V polovině května se do Brna sjedou nejlepší a nejzajímavější tuzemské a zahraniční soubory, aby brněnským divákům předvedly, co umí. Využijte jedinečnou příležitost zhlédnout vynikající inscenace nejrůznějších žánrů, které jsme pro vás vybrali – pohádku pro děti, pantomimu, životopisné drama či vizuální modernu... Na scénách MdB se vystřídá šest různých souborů, ale v rámci celého festivalu se jich sjedou do brněnských divadel téměř tři desítky!

NA MUZIKÁL CHAPLIN 25. a 26. BŘEZNA 2017 PŘILETĚL Z NEW YORKU AUTOR HUDBY CHRISTOPHER CURTIS